

عنوان مقاله:

ضرورت بازنگری در فرایندهای آموزشی و پژوهشی موسسات آموزش عالی (با تاکید بر مدیریت دانش)

محل انتشار:

دومین همایش ملی مدیریت پژوهش و فناوری (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیما قرآنی سیرجانی - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگ

محسن آیتی - دکتری برنامه ریزی درسی، استادیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دان

عباس زاهدیان - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی

خلاصه مقاله:

ظهور و پیدایش اقتصادهای نوین و پیشرفته گواهی بر این نکته مهم هستند که دانش تبدیل به منبع و سرمایه‌های ارزشمند شده است. پویایی این اقتصاد نوین ایجاب می نماید که ما نه تنها دانش را به سرعت تولید نماییم، بلکه آن را به سرعت کسب نموده و به کار ببریم. در اقتصاد جدید، افراد و سازمانها بر نگهداری و ارتقاء سرمایه دانشی خویش جهت ابتکار و خلاقیت تاکید بسیاری داشته که تنها راه ممکن برای انجام این کار، بهره‌گیری از مدیریت دانش است. مدیریت دانش اگرچه به عنوان فعالیت طبیعی موسسات دانشگاهی تلقی میشود، اما گزارشهای اخیر نشان میدهد که بیشتر موسسات آموزشی و پژوهشی، توجه اندکی به مدیریت دانش دارند و به جای مدیریت دانش، « انباشتن دانش » در این گونه موسسات به ویژه دانشگاهها بسیار متداول است. این مقاله به دنبال ارائه اثربخش ترین راهکارهای آشنایی دانشگاهها با مفهوم مدیریت دانش بوده تا از آن طریق بتوانند به بهترین شکل آنرا در انواع فعالیتهای خود بکار گیرند. در این راستا فرایند دانش آفرینی، تسهیم دانش و راهبردهای توسعه مدیریت دانش در دانشگاه بیان میگردد و نقش مدیریت دانش در برنامه‌ریزی درسی و فعالیتهای آموزشی و پژوهشی اعضای هیأت علمی، مورد بررسی قرار میگردد. نتایج کلی نشان میدهد که « مدیریت دانش » تدبیری موثر و کارآمد در پرورش و گسترش رفتار دانشی در میان افراد دانشگاهی است و موسسات آموزشی نیز همانند سازمانهای تجاری و صنعتی میتوانند درک خود از مدیریت دانش را ارتقا داده و از مزایای آن بهره مند شوند.

کلمات کلیدی:

مدیریت دانش، دانش آفرینی، آموزش، پژوهش، آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/199961>

